

BIULETYN

Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 26 lutego 1952 r.

Nr 7

Poz. 41 — 50

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 41 — Nr 26 z dnia 26. 1. 1952 r. w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji metali nieżelaznych w 1952 r.
- Poz. 42 — Nr 39 z dnia 31. 1. 1952 r. w sprawie sprawdzania i wydawania świadectw uwierzytelnienia lub ekspertyzy maszyn i przyrządów do mierzenia wytrzymałościowych własności materiałów.
- Poz. 43 — Nr 33 z dnia 2. 2. 1952 r. w sprawie ustalenia właściwości jednostek organizacyjnych PKPG w zakresie planowania i kontroli wykonania planu kapitalnych remontów.
- Poz. 44 — Nr 29 z dnia 2. 2. 1952 r. w sprawie opracowania i koordynacji założeń programowych rozbudowy m. st. Warszawy.
- Poz. 45 — Nr 28 z dnia 4. 2. 1952 r. w sprawie trybu i sposobu zlecania przez wojewódzkie komisje planowania gospodarczego prac w zakresie planowania przestrzennego.
- Poz. 46 — Nr 42 z dnia 13. 2. 1952 r. w sprawie kwartalno-miesięcznych planów przemysłowych.

OKÓLNİK PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 47 — Nr 1 z dnia 17. 1. 1952 r. w sprawie odpisania z ksiąg rachunkowych przedsiębiorstw uspołeczniowanych niektórych wierzytelności i zobowiązań.

PISMA OKÓLNE:

- Poz. 48 — z dnia 25. 1. 1952 r. w sprawie ujawnienia i upłynienia nadwyżek materiałowych.
- Poz. 49 — z dnia 2. 2. 1952 r. w sprawie udziału delegatów związków zawodowych w Centralnych Komisjach Wynalazczości.
- Poz. 50 — z dnia 12. 2. 1952 r. w sprawie zakresu kontroli gospodarki materiałowej, wykonywanej przez Inspektorów Przedsiębiorstwa Upłynienia Remamentów.

SPROSTOWANIE

41.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 26 z dnia 26 stycznia 1952 r.
(znak BIIE-04-33)

W sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji metali nieżelaznych w 1952 roku.

W porozumieniu z Ministrem Przemysłu Ciężkiego zarządza się, co następuje:

§ 1. Tryb zaopatrzenia i dystrybucji metali nieżelaznych ustalony na 1951 r. zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 46 z dnia 14 lutego 1951 r. (Biuletyn PKPG Nr 6, poz. 63) obowiązywać będzie w 1952 roku z następującymi zmianami:

- 1) Kontyngenty, o których mowa w § 5 niewykorzystane w okresach kwartalnych ulegają automatycznie anulacji.
- 2) Wnioski o dodatkowe przydziały, o których mowa w § 6 ust. 2 powinny zawierać:
 - a) ilość i rodzaj wykonywanego produktu oraz jego przeznaczenie;

- b) ilość i gatunek potrzebnego surowca;
- c) techniczną normę zużycia;
- d) zapas surowca w dniu składania wniosku oraz okres jego zużycia;
- e) dokładne uzasadnienie konieczności wystąpienia z wnioskiem o dodatkowy przydział (np. nowa produkcja — na czyje polecenie i przez kogo zaakceptowane, podwyższenie produkcji — na czyje polecenie) i powinny być przedstawione okresowo przez CHMN do dyspozycji PKPG — Biuro do Spraw Gospodarki Metalami Nieżelaznymi.

- 3) Przepisy § 8 i § 9 nie mają zastosowania.
- 4) Przepis § 14 nie ma zastosowania, natomiast należy stosować właściwe przepisy o reglamentacji metali nieżelaznych.

§ 2. 1. Wszelkie zamówienia, które z uzasadnionych przyczyn nie mogły być w 1951 roku wykonane, zostają zaliczone za zgodą właściwego kontyngentobiorcy w ciężar kontyngentu na 1952 rok.

2. W przypadku nieposiadania przez właściwego kontyngentobiorcę kontyngentu na dane metale lub braku zgody na zaliczenie w ciężar kontyngentu na 1952 r. zamówienia ulegają automatycznej anulacji.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 39 z dnia 31 stycznia 1952 r.
(znak TE4A-1-3)

w sprawie sprawdzania i wydawania świadectw uwierzytelnienia lub ekspertyzy maszyn i przyrządów do mierzenia wytrzymałościowych własności materiałów.

W celu umożliwienia Głównemu Urzędowi Miar wykonywania czynności sprawdzania maszyn i przyrządów do mierzenia wytrzymałościowych własności materiałów, na podstawie § 3 pkt 1) lit. m) rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 190 i Nr 61, poz. 478) w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Ciężkiego zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Główny Urząd Miar (GUM) i podległe mu okręgowe urzędy miar dokonywać będą czynności sprawdzania maszyn i przyrządów do mierzenia wytrzymałościowych własności materiałów, a mianowicie:

- 1) maszyn do statycznych prób na rozciąganie i ściskanie;
- 2) przyrządów do mierzenia twardości (twardościomierzy typu Brinella, Rockwella, Vickersa itp.);
- 3) młotów do mierzenia udarność;
- 4) maszyn do prób na pełzanie.

2. Sprawdzanie maszyn i przyrządów, wymienionych w ust. 1, polega na stwierdzeniu dokładności wskazań i zakresu ich stosowania, a dokonywane będzie na żądanie użytkowników tychże maszyn i przyrządów.

§ 2. 1. W wyniku sprawdzenia maszyn i przyrządów, wymienionych w § 1, gdy wskazania ich są dokładne (§ 3), GUM i okręgowe urzędy miar będą wydawać świadectwa uwierzytelnienia, zawierające wyniki sprawdzania tych maszyn i przyrządów, stwierdzające dokładność i zakres ich stosowania.

2. Na żądanie użytkowników maszyn i przyrządów, wymienionych w § 1, GUM i okręgowe urzędy miar mogą dokonywać ekspertyzy tych maszyn i przyrządów i wydawać świadectwa ekspertyzy.

3. GUM opracuje wzory świadectw uwierzytelnienia i świadectw ekspertyzy w terminie jednego miesiąca od wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 3. GUM opracuje dla okręgowych urzędów miar przepisy i instrukcje o sprawdzaniu maszyn i przyrządów, wymienionych w § 1, ustalające warunki dokładności, okres ważności uwierzytelnienia oraz okoliczności, powodujące utratę ważności przed upływem tego okresu.

§ 4. 1. Minister Przemysłu Ciężkiego:

- 1) zleci Instytutowi Metalurgii w Gliwicach użyczenie Okręgowemu Urzędowi Miar w Katowicach w terminie jednego miesiąca od wejścia w życie niniejszego zarządzenia

dzenia na czas do dnia 31 grudnia 1953 r. tych spośród posiadanych przez ten Instytut wzorcowych narzędzi mierniczych, które są potrzebne Okręgowemu Urzędowi Miar w Katowicach do sprawdzania maszyn i przyrządów, wymienionych w § 1, a używanych przez przedsiębiorstwa produkcyjne, podległe Centralnemu Zarzędowi Przemysłu Hutniczego;

- 2) zapewni Okręgowemu Urzędowi Miar w Katowicach okazanie przez Instytut Metalurgii w Gliwicach wszelkiej pomocy w organizacji sprawdzania maszyn i przyrządów, wymienionych w § 1, i wyszkoleniu pracowników technicznych Okręgowego Urzędu Miar w Katowicach w zakresie sprawdzania tych maszyn i przyrządów.

2. Prezes GUM zarządzi przejęcie przez Okręgowy Urząd Miar w Katowicach z dniem 1 kwietnia 1952 r. od Instytutu Metalurgii w Gliwicach czynności sprawdzania maszyn i przyrządów, wymienionych w § 1.

§ 5. 1. Do czasu zorganizowania w organach administracji miar akcji sprawdzania maszyn i przyrządów, wymienionych w § 1, GUM może zlecić wykonywanie tych czynności instytutom naukowo-badawczym ministerstw lub placówkom naukowo-badawczym w szkołach wyższych, dysponującym odpowiednimi wzorcowymi narzędziami mierniczymi i wykwalifikowanym personelem technicznym.

2. Zlecenie, o którym mowa w ust. 1 powinno nastąpić na podstawie umów, zawartych z instytutami lub placówkami naukowo-badawczymi, zawierających zobowiązanie sprawdzania zgodnie z instrukcjami GUM (§ 3) oraz określających typy (rodzaje maszyn i przyrządów) oraz zakres i czasokres zleconych czynności.

3. Umowy należy przesyłać do zatwierdzenia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Techniki).

4. Wystawianie świadectw uwierzytelnienia (§ 2) należy do GUM i okręgowych urzędów miar.

§ 6. 1. W celu zorganizowania czynności, przewidzianych w § 1, GUM opracuje wzór ankiety, mającej na celu ustalenie ilości, rodzajów i typów maszyn i przyrządów, wymienionych w § 1, jak również wzorcowych narzędzi mierniczych, służących do sprawdzania tych maszyn i przyrządów i prześle go do zainteresowanych ministerstw w terminie jednego miesiąca od wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

2. Właściwi ministrowie wydadzą w terminie jednego miesiąca od daty otrzymania wzoru ankiety zarządzenia wypełnienia przez podległe jednostki ankiet i przesłania ich do GUM w terminie dwóch miesięcy od daty otrzymania ankiet.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 marca 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

43.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 33 z dnia 2 lutego 1952 r.
(znak KO1-33-2)

**w sprawie ustalenia właściwości jednostek organizacyjnych
PKPG w zakresie planowania i kontroli wykonania planu
kapitałnych remontów.**

W celu uregulowania sprawy planowania i kontroli wykonania planu kapitałnych remontów na szczeblu PKPG zarządza się, co następuje:

§ 1. Planowanie i kontrola wykonania planu kapitałnych remontów w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) należy do departamentów branżowych PKPG, a w szczególności do:

Dep. Górnictwa	w zakresie produkcji przemysłowej
Dep. Przemysłu Ciężkiego	
Dep. Przemysłu Chemicznego	
Dep. Przemysłu Lekkiego i Spożywczego	
Dep. Drobnej Wytwórczości	w zakresie przemysłu drobnego i rzemiosła
Dep. Rolnictwa i Leśnictwa	w zakresie rolnictwa i leśnictwa
Dep. Komunikacji i Łączności	w zakresie komunikacji i łączności
Dep. Budownictwa	w zakresie produkcji budowlano - montażowej i biur projektowych
Dep. Handlu	w zakresie obrotu towarowego wewnętrznego i handlu zagranicznego
Dep. Urzędzeń Kulturalnych i Socjalnych	w zakresie oświaty, nauki, szkolnictwa zawodowego i wyższego, kultury, opieki społecznej, ochrony zdrowia, kultury fizycznej, akcji socjalnej, wczasów
Dep. Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej	w zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej

§ 2. Dyrektorzy departamentów PKPG wyznaczają pracowników odpowiedzialnych za planowanie i kontrolę wykonania planu kapitałnych remontów.

§ 3. Do Departamentu Koordynacji Planów Gospodarczych PKPG należy układanie projektu zbiorczego planu kapitałnych remontów.

§ 4. Do Departamentu Techniki PKPG należy opracowywanie i koordynowanie ogólnych technicznych zasad i wytycznych w zakresie gospodarki konserwacyjno-remontowej.

§ 5. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 50 z dnia 2 marca 1950 r. w sprawie ustalenia właściwości jednostek organizacyjnych PKPG odnośnie planowania i nadzoru kapitałnych remontów (Biuletyn PKPG Nr 4, poz. 64).

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

44.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 29 z dnia 2 lutego 1952 r.
(znak BU2F-01-62)

**w sprawie opracowania i koordynacji założeń programowych
rozbudowy m. st. Warszawy.**

W celu szybkiego i wszechstronnego opracowania założeń programowych rozbudowy m. st. Warszawy, na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 190) zarządza się, po zasięgnięciu opinii Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy, co następuje:

§ 1. 1. Koordynację i sporządzenie opracowań zbiorczych założeń programowych rozbudowy m. st. Warszawy, zwanych w dalszym ciągu założeniami, dla planu perspektywicznego i planów etapowych powierza się Biuru Urbanistycznemu Warszawy.

2. Założenia podlegają wstępnemu zatwierdzeniu przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG).

§ 2. Upoważnia się Biuro Urbanistyczne Warszawy do korzystania z materiałów, dotyczących budowy m. st. Warszawy i Warszawskiego Zespołu Miejskiego, będących w rozporządzeniu władz, urzędów i instytucji, a niezbędnych do opracowania założeń.

§ 3. 1. W celu uzyskania danych niezbędnych do opracowania założeń, Biuro Urbanistyczne Warszawy opracuje ankietę, które po uzgodnieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego (Departament Budownictwa) prześle w terminie do dnia 15 lutego 1952 r. do zainteresowanych władz, urzędów i instytucji.

2. Władze, urzędy i instytucje, o których mowa w ust. 1, obowiązane są do wypełnienia otrzymanych ankiet i do przesłania ich w terminie do dnia 15 marca 1952 r. do Biura Urbanistycznego Warszawy.

§ 4. 1. Na podstawie danych, o których mowa w § 3, Biuro Urbanistyczne Warszawy sporządzi opracowanie zbiorcze założeń i udostępni zapoznanie się z nim zainteresowanym władzom, urzędów i instytucjom w terminie do dnia 15 kwietnia 1952 r.

2. Zainteresowane władze, urzędy i instytucje zgłoszą swe uwagi co do założeń w terminie do dnia 30 kwietnia 1952 r.

§ 5. Ostatecznie opracowane założenia po ich zatwierdzeniu przez Prezydium Rządu stanowią obowiązujące wytyczne do sporządzenia dalszych elementów dokumentacji technicznej.

§ 6. Zarządzenie niniejsze nie narusza postanowień uchwały Nr 817 Prezydium Rządu z dnia 1 grudnia 1951 r. w sprawie zatwierdzenia projektów urbanistycznych i architektonicznych (Monitor Polski Nr A-102, poz. 1481) oraz nie dotyczy prac programowych i projektowych dzielnicy przemysłowo-portowej Żerań, uregulowanych zarządzeniem Przewodniczącego PKPG Nr 487 z dnia 20 grudnia 1951 r. (Biuletyn PKPG Nr 4, poz. 22).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 9 lutego 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 28 z dnia 4 lutego 1952 r.
(znak PT4B-20-5)

w sprawie trybu i sposobu zlecania przez wojewódzkie komisje planowania gospodarczego prac w zakresie planowania przestrzennego.

W celu uregulowania trybu i sposobu zlecania przez wojewódzkie komisje planowania gospodarczego oraz Miejskie Komisje Planowania Gospodarczego m. st. Warszawy i m. Łodzi, zwane dalej w skróceniu komisjami planowania, prac w zakresie planowania przestrzennego zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Prace w zakresie planowania regionalnego i projekty wytycznych do planów zagospodarowania przestrzennego dla najważniejszych miast należy zlecać pracownikom specjalnym, zorganizowanym dla opracowywania planów regionalnych w państwowych biurach projektów, podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli lub innym ministrom, opracowującym kompleksowe projekty wielkich podstawowych inwestycji w kraju.

2. Lista miast, dla których opracowanie wytycznych będzie zlecane biuram projektów ustalona będzie zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG), o którym mowa w § 4.

§ 2. Pozostałe projekty wytycznych do planów zagospodarowania przestrzennego miast i osiedli powinny być wykonywane przez pracowników komisji planowania w ramach zajęć służbowych.

§ 3. 1. Studia i prace badawcze w zakresie potrzeb planowania terenowego (przestrzennego i gospodarczego) należy zlecać właściwym instytutom naukowo-badawczym.

2. Ocena i opiniowanie wykonywanych prac może być zlecane wybitnym fachowcom i rzeczoznawcom nie pozostającym w stosunku służbowym z właściwą komisją planowania.

§ 4. Prace, o których mowa w § 1 i 3, będą wykonywane na zasadzie zleceń odpłatnych, z centralnych kredytów, które zostaną przydzielane na podstawie odrębnego zarządzenia Przewodniczącego PKPG, ustalającego program prac na dany rok.

§ 5. Do obowiązków przewodniczących komisji planowania w zakresie zlecania prac należy:

- 1) wstępne opracowanie programu prac;
- 2) zawieranie umów na podstawie przedstawionych przez zleceniobiorców kosztorysów;

- 3) nadzór nad należytym zachowaniem tajemnicy państwowej i służbowej przy zlecaniu, opracowywaniu i przechowywaniu prac zleconych;
- 4) przestrzeganie i kontrola stosowania w kosztorysach i umowach obowiązujących stawek wynagrodzeń;
- 5) nadzór nad wykonywaniem prac w trakcie opracowywania ich etapami oraz zabezpieczenie terminowości ich wykonania.

§ 6. W ramach prac, objętych niniejszym zarządzeniem PKPG (Departament Planów Terenowych i Lokalizacji) będzie:

- 1) koordynować i analizować tematykę prac nadesłaną przez komisje planowania;
- 2) wstępnie uzgadniać przeanalizowane tematy z właściwymi instytutami naukowo-badawczymi;
- 3) przedstawiać program prac zleconych do zatwierdzenia Przewodniczącemu PKPG;
- 4) załatwiać dodatkowe wnioski o zmianę lub uzupełnienie tematyki prac w ciągu roku;
- 5) sprawdzać i akceptować kosztorysy pod kątem widzenia ich zgodności ze stosowanymi stawkami wynagrodzeń;
- 6) dokonywać kontroli wykonania programu.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 4 lutego 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

46.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 42 z dnia 13 lutego 1952 r.
(znak KO1-29-123)

w sprawie kwartalno-miesięcznych planów przemysłowych.

W celu ustalenia w przemyśle wielkim i średnim oraz drobnym, planowanym centralnie właściwych zasad planowania okresowego, zapewniających ujawnienie i wykorzystanie wewnętrznych rezerw przedsiębiorstw i zapobiegających ustalaniu planów zaniżonych zarządza się, co następuje:

§ 1. Ministerstwa sporządzają plany kwartalno-miesięczne dla jednostek podległych na podstawie rozbitcia kwartalnego Narodowego Planu Gospodarczego z uwzględnieniem podziału na centralne zarządy i jednostki równorzędne.

§ 2. Centralne zarządy opracowują plany kwartalno-miesięczne dla przedsiębiorstw na podstawie planów kwartalno-miesięcznych ministerstw.

§ 3. Centralne zarządy przesyłają zbiorcze plany kwartalno-miesięczne z rozbiem na przedsiębiorstwa ministerstwu do wiadomości.

§ 4. Zbiorcze plany kwartalno-miesięczne centralnych zarządów muszą być zgodne z planami, opracowanymi przez ministerstwa dla centralnych zarządów.

§ 5. Plany kwartalno-miesięczne powinny być przesłane przedsiębiorstwom, które doprowadzą zadania wynikające z nich do poszczególnych oddziałów i stanowisk pracy.

§ 6. 1. Plany kwartalno-miesięczne powinny obejmować następujące zadania:

- 1) wartość produkcji globalnej w cenach niezmiennych i bieżących,
- 2) wartość produkcji towarowej w cenach zbytu,
- 3) produkcję wg ilości,
- 4) wydajność pracy,
- 5) zatrudnienie,
- 6) średnie płace,
- 7) fundusz płac,
- 8) szkolenie kadr,
- 9) zaopatrzenie,
- 10) zadania w zakresie obniżki kosztów własnych,
- 11) kapitałne remonty.

2. Zakres zadań i wskaźników objętych planowaniem kwartalno-miesięcznym może być przez poszczególne ministerstwa rozszerzony po uprzednim uzgodnieniu z właściwym departamentem branżowym przemysłu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG).

3. Ramowe wzory planów kwartalno-miesięcznych ministerstwa uzgodnią z właściwymi departamentami przemysłu PKPG.

§ 7. 1. Ustalenie w planach kwartalno-miesięcznych zadań niższych, niż w planach kwartalnych Narodowego Planu Gospodarczego, jest niedopuszczalne.

2. W przypadkach wyjątkowych obniżenie zadań może nastąpić jedynie za zgodą właściwego departamentu przemysłu PKPG.

§ 8. 1. Ustalenie zadań w planach kwartalno-miesięcznych powinna poprzedzać dokładna analiza działalności przedsiębiorstwa w okresach poprzednich, w celu osiągnięcia korzystniejszych wskaźników techniczno-ekonomicznych.

2. W zakresie zadań produkcyjnych minister ma prawo podwyższyć liczby w stosunku do odpowiednich liczb Narodowego Planu Gospodarczego dla podległych mu jednostek do 10%. Przekroczenie tej granicy wymaga zgody właściwego departamentu przemysłu PKPG. Przy zwiększeniu zadań produkcyjnych należy uwzględnić możliwości zaopatrzenia materiałowego.

3. Minister może ustalać wskaźniki techniczno-ekonomiczne lepsze od wskaźników ustalonych w Narodowym Planie

§ 9. 1. Przy opracowywaniu planów produkcyjnych należy zwrócić szczególną uwagę na ustalenie planu asortymentowego i dostosowanie go do aktualnych potrzeb odbiorców, przede wszystkim zaś tych odbiorców, z którymi zawarte zostały umowy planowe.

2. Terminarze prac nad uzgodnieniem programów produkcyjnych w ramach planów kwartalno-miesięcznych ustalone będą przez ministrów, którym podlegają przedsiębiorstwa przemysłowe — dostawcy, w porozumieniu z ministrami, którym podlegają przedsiębiorstwa — odbiorcy.

§ 10. 1. Szczegółowy tryb i terminy opracowywania kwartalno-miesięcznych planów ustala ministerstwa we własnym zakresie w ten sposób, by plany doprowadzone zostały do zakładów przed rozpoczęciem danego okresu kwartalnego.

2. Tryb i terminarz opracowania zadań planów kwartalno-miesięcznych powinien być nadesłany do PKPG — właściwemu departamentowi przemysłu.

§ 11. 1. Ministerstwa przesyłają plany kwartalno-miesięczne centralnych zarządów w 2 egzemplarzach do PKPG — właściwemu departamentowi przemysłu i w 1 egzemplarzu do Ministerstwa Finansów.

2. Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego przesyła do Ministerstwa Finansów plany kwartalno-miesięczne centralnych zarządów bez programu produkcji wg ilości.

§ 12. Sposób i tryb sporządzania planów kwartalnych w zakresie zaopatrzenia materiałowego uregulowany zostanie ponadto odrębnym zarządzeniem.

§ 13. Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia traci moc obowiązującą Zarządzenie Przewodniczącego PKPG Nr 27 z dnia 31 stycznia 1951 r. w sprawie kwartalno-miesięcznych planów przemysłowych (Biuletyn PKPG Nr 4, poz. 38).

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

47.

O K Ó L N I K

**PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
I MINISTRA FINANSÓW**

Nr 1 z dnia 17 stycznia 1952 r.

**w sprawie odpisania z ksiąg rachunkowych przedsiębiorstw
uspołecznionych niektórych wierzytelności i zobowiązań.**

1. Analiza bilansów przedsiębiorstw uspołecznionych wykazuje, że przedsiębiorstwa te nadal utrzymują w swych bilansach zarówno w aktywach jak i w pasywach nierealne pozycje. W szczególności dotyczy to wierzytelności nieściągalnych oraz nie egzekwowanych zobowiązań, które zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami należało odpisać z ksiąg rachunkowych.

2. Przypomina się, że zgodnie z przepisami § 12 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 7 grudnia 1951 r. w sprawie zasad bilansowania i sporządzania sprawozdań rocznych (Monitor Polski Nr A-106, poz. 1555) — przedsiębiorstwa uspołecznione mają obowiązek odpisywać na straty lub zyski wierzytelności i zobowiązania, w stosunku do których nastąpiło przedawnienie.

3. Tryb umorzenia wierzytelności nieściągalnych, uregulowany został okólnikiem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 17 stycznia 1951 r. w sprawie wydawania decyzji o umarzeniu nieściągalnych wierzytelności przedsiębiorstw państwowych (Biuletyn PKPG Nr 2, poz. 14).

4. W związku z powyższymi przepisami wyjaśnia się, że za przedawnione wierzytelności jednostek gospodarki uspołecznionej od takichże jednostek lub za wierzytelności, których dochodzić nie można w drodze postępowania arbitrażowego bądź sądowego, wskutek upływu terminu prekluzji, uważa się m. in.:

- a) wierzytelności wymagalne przed dniem 30. IV. 1950 r., a nie zaskarżone do dnia 30. IV. 1951 r.;
- b) wierzytelności wymagalne przed dniem 31. XII. 1950 r. a nie zaskarżone do dnia 31. XII. 1951 r.;
- c) wierzytelności w stosunku do pracowników z tytułu umowy o pracę z upływem jednego roku od dnia zakończenia stosunku pracy;
- d) inne wierzytelności, w stosunku do których nastąpiło przedawnienie.

5. Za zobowiązania przedawnione przedsiębiorstw uspołecznionych na rzecz takichże jednostek — uważa się zobowiązania wymagalne przed dniem 31. XII. 1950 r., a nie zaskarżone do dnia 31. XII. 51 r.

6. W celu pełnego urealnienia bilansów przedsiębiorstw uspołecznionych i umożliwienia prawidłowego wyposażenia przedsiębiorstw w środki obrotowe, zobowiązuje się głównych (starszych) księgowych do odpisania z ksiąg rachunkowych, przed dokonaniem ich zamknięcia na dzień 31. XII. 1951 r., wszelkich nieściągalnych i przedawnionych wierzytelności i zobowiązań.

7. Dla uproszczenia techniki i przyśpieszenia tej akcji poleca się, aby wszystkie wierzytelności i zobowiązania nieściągalne, nie przekraczające zł 90 od jednego dłużnika lub wierzyciela, ujęte zostały na jednym wykazie i odpisane na podstawie decyzji kierownika przedsiębiorstwa.

Nieściągalne wierzytelności i zobowiązania, a przekraczające 90 zł od jednego dłużnika lub wierzyciela — ujęte być powinny odrębnym wykazem, który wraz z krótkim uzasadnieniem każdej pozycji lub wspólnych grup, należy przedstawić w odpisie jednostce nadrzędnej do zatwierdzenia. Jeżeli w ciągu dni 14 od daty przedstawienia wykazu jednostka nadrzędna nie wyrazi sprzeciwu, wierzytelności i zobowiązania umieszczone na tym wykazie odpisuje się z ksiąg rachunkowych.

Zakwestionowane w terminie późniejszym przez jednostkę nadrzędną wierzytelności i zobowiązania wobec bezzasadnego umieszczenia ich na wykazie — podlegają wpisaniu do ksiąg rachunkowych jako zyski lub straty nadzwyczajne lat ubiegłych.

8. Sumy odpisanych z ksiąg rachunkowych wierzytelności i zobowiązań należy wykazać w rocznym sprawozdaniu finansowym w danych uzupełniających do bilansu.

9. Bilanse roczne przedsiębiorstw uspołecznionych, zawierające wierzytelności i zobowiązania, które podlegają odpisaniu w myśl przepisów niniejszego okólnika, będą uważane za sporządzone w sposób nieprawidłowy i nie zostaną zatwierdzone.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr
MINISTER FINANSÓW K. Dąbrowski

48.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT ZAOPATRZENIA I BILANSÓW
MATERIAŁOWYCH**

z dnia 25 stycznia 1952 r.

(znak BI10-A04-04)

w sprawie ujawnienia i upłynnienia nadwyżek materiałowych.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — działając w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz z Ministrem Handlu Wewnętrznego — zarządzeniem Nr 177 z dnia 2 maja 1951 r. w sprawie ujawnienia, upłynnienia i zapobiegania tworzeniu się zbędnych i nadmiernych remanentów materiałów zaopatrzeniowych w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr A-46, poz. 602, Nr A-51, poz. 685 i Nr A-87, poz. 1202) ustalił, że jednostki gospodarki państwowej mają obowiązek ujawnić w przepisany sposób i zgłosić do sprzedaży właściwym branżowo jednostkom zbytu wszystkie posiadane nadwyżki materiałów zaopatrzeniowych, a jednostki zbytu — zgłoszenia przyjąć i materiały te zagospodarować w drodze bezpośredniego wskazania odbiorcy lub przejęcia do własnych magazynów w celu późniejszej odsprzedaży.

Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego stwierdziła, że zarówno przemysł jak i zbyt — mimo upływu już kilku miesięcy od daty ogłoszenia zarządzenia Nr 177 — nie wykonuje w sposób dostateczny zawartych w tym zarządzeniu przepisów.

Jednostki zbytu uchylają się od obowiązku przyjmowania zgłoszeń branżowo im przynależnych nadwyżek materiałowych oraz od obowiązku finansowego ich przyjmowania a w szczególności:

- 1) zwracają karty ewidencyjne bez uzasadnionych powodów, albo z ogólną wzmianką, że karty te należy uzupełnić lub poprawić;
- 2) bez oglądania materiału orzekają, że materiał ten jest małowartościowy;
- 3) odmawiają wykupu list inkasowych pod pretekstem, że zafakturowanych materiałów nie zamawiały.

Natomiast zakłady przemysłowe nadal niechętnie wyzbywają się nadwyżek materiałów pełnowartościowych, stosując różne w tym kierunku wybiegi. Między innymi stwierdzono, że zakłady przemysłowe:

- a) celowo niewłaściwie wypełniają karty ewidencyjne, aby jednostki zbytu nie orientowały się, jakie materiały im zgłoszono;
- b) zużywają bez zgody jednostek zbytu materiały zgłoszone tym jednostkom do sprzedaży;
- c) fakturują na jednostki zbytu materiały, które już zużyły;
- d) zgłaszają jako pełnowartościowe materiały odpadkowe wprowadzając w ten sposób celowo w błąd jednostki zbytu oraz wskazanych przez nie reflektantów.

Takie postępowanie zakładów przemysłowych i jednostek zbytu hamuje zamierzony przez władze naczelne przebieg akcji zagospodarowania nadwyżek materiałów zaopatrzeniowych i przynosi poważne szkody gospodarce narodowej.

Instrukcja, stanowiąca załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 177, przewiduje sankcje za naruszenie jej przepisów.

Naczelne władze gospodarcze z powołanego przepisu o sankcjach korzystały dotąd tylko w sporadycznych przypadkach, mając na uwadze fakt, że podjęcie akcji wg zasad zawartych w zarządzeniu Nr 177 jest poważnym zadaniem, a właściwy jej przebieg wymaga pewnego okresu czasu na przygotowania organizacyjne. Ten okres czasu już upłynął, a aparat zaopatrzenia w przemyśle oraz aparat zbytu nadal jeszcze postępuje niewłaściwie.

W związku z tym Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego podaje do wiadomości wszystkich jednostek gospodarki państwowej, że poczynając od dnia 1 lutego 1952 roku należy przystąpić do ujawnienia wszystkich przekroczeń przepisów zarządzenia Nr 177 i ściśle je stosownie do § 66 instrukcji, stanowiącej załącznik do tego zarządzenia.

DYREKTOR DEPARTAMENTU **Zdzisław Deutschman**

49.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT TECHNIKI**

z dnia 2 lutego 1952 r.
(znak TE5A-00-397)

w sprawie udziału delegatów związku zawodowego w Centralnych Komisjach Wynalazczości.

W związku z częstymi zapytaniami w sprawie udziału delegatów związku zawodowego w Centralnych Komisjach Wynalazczości, powołanych zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 7 lipca 1951 roku (Monitor Polski Nr A-66, poz. 869) — Departament Techniki Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, wyjaśnia:

Przedstawiciele związków zawodowych do Centralnej Komisji Wynalazczości (§ 19 p. 1 wspomnianego zarządzenia) wyznacza Zarząd Główny właściwego branżowego Związku Zawodowego, lub w zależności od decyzji Zarządu Głównego, Zarząd Okręgowy właściwego branżowego Związku Zawodowego.

DYREKTOR DEPARTAMENTU w z. **A. Markowski**

50.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

**DEPARTAMENT ZAOPATRZENIA I BILANSÓW
MATERIAŁOWYCH**

z dnia 12 lutego 1952 r.
(znak BI10-F02-01)

w sprawie zakresu kontroli gospodarki materiałowej, wykonywanej przez inspektorów Przedsiębiorstwa Upłynnienia Remanentów.

W celu jednolitej interpretacji przepisów § 1 i § 3 zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 210 z dnia 4. VI. 1951 r. w sprawie trybu kontroli upłynnienia remanentów materiałowych w jednostkach państwowych wykonywanej przez inspektorów Przedsiębiorstwa Upłynnienia Remanentów (Monitor Polski Nr A-51, poz. 684) Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego (Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych) wyjaśnia, co następuje:

1. Inspektorzy Przedsiębiorstwa Upłynnienia Remanentów (PUR) przy wykonywaniu kontroli, o której mowa w § 1 zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 210 z dnia 4. VI. 1951 r. w sprawie trybu kontroli upłynnienia remanentów, wykonywanej przez inspektorów Przedsiębiorstwa Upłynnienia Remanentów (Monitor Polski Nr A-51, poz. 684) uprawnieni są do kontrolowania w jednostkach państwowych całokształtu gospodarki materiałowej, a w szczególności:

- a) prawidłowości materiałowo-technicznego planu zaopatrzenia;
- b) wykonania planowych norm zużycia materiałowego;
- c) stanu i ruchu zapasów materiałowych oraz upłynnienia zbędnych i nadmiernych remanentów;
- d) wykorzystania finansowych i ilościowych limitów zakupu;
- e) wykonania planowych norm zapasów materiałowych;
- f) wykonania przepisów o reglamentacji i rozdzielnictwie materiałów;
- g) zużycia i gospodarki odpadkami użytkowymi;
- h) gospodarki magazynowej;
- i) innych składników gospodarki materiałowej, mających związek z planem i z wykonaniem planu zaopatrzenia materiałowo-technicznego.

2. Inspektorzy PUR mają prawo wglądu do planów techniczno-ekonomicznych i do sprawozdawczości z wykonania tych planów.

Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego (Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych) prosi o powiadomienie podległych jednostek o treści niniejszego pisma okólnego.

DYREKTOR DEPARTAMENTU **Z. Deutschman**

SPROSTOWANIE

1. Prostuje się niniejszym błąd w numerze 2 Biuletynu PKPG: w zarządzeniu Przewodniczącego PKPG Nr 469 z dn. 19 grudnia 1951 r. w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji maszyn biurowych w 1952 r. (poz. 10) w § 2 zamiast „1952 r.” powinno być „1951 r.”.

2. W numerze 4 Biuletynu PKPG w załączniku do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 7 z dnia 2 stycznia 1952 r. w sprawie wysokości rabatów (marż) detalicznych i hurtowych oraz prowizji dla biur zbytu i składnic (poz. 26) opuszczono kilka końcowych pozycji.

Wobec zniekształcenia powyższego załącznika, podaje się niniejszym jego treść w całości.

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 7 z dnia 2 stycznia 1952 r.

Wykaz prowizji dla biur zbytu i składnic na 1952 rok

Lp.	Dystrybutor	Wysokość prowizji w % przy obrotach		
		magazy- nowych	w tranzy- cie rozli- czanym	w tranzy- cie orga- nizowa- nym
1	2	3	4	5
1	Centrala Handlowa Ceramiki Biuro zbytu porcelany technicznej i elektro- technicznej Biuro zbytu wyrobów korkowych	—	1,4	—
		—	1,6	—
2	Centrala Handlowa Materiałów Budowl. Biuro Zbytu	—	1,2	1,0
3	Centrala Odzieżowa składnice	1,0	—	—

1	2	3	4	5
4	Centrala Tekstylna składnice	0,8	—	0,1
5	Centrala Handlowa Przem. Papierniczego składnica importowa	1,5	—	—
6	Centrala Hurtu Galan- teryjnego „Centrogal” składnice	1,3	—	—
7	Centralny Zarząd Zbytu Przem. Chemicznego składnice centralne składnica barwników	9,0 4,5	— —	— —
8	Centrala Produktów Naftowych składnice centralne	6,5	—	—
9	Centrala Handlowa Far- maceutyczna „Cen- trofarm” składnica centralna	1,5	—	—
10	Centrala Handlowa Przemysłu Elektro- technicznego składnica	2,8	—	—
11	Zarząd Przemysłu Mu- zycznego składnica	2,0	—	—
12	Centrala Spożywcza Składnica Win Gro- nowych Importowan. Składnica Towarów Im- portowanych artykuły paczkowane „ luzem	20,0 5,0 2,0	— — —	— — —
13	Zakłady Sprzedaży - CZP Tytoniowego	0,5	—	—

KOMUNIKAT

Zawiadamiamy, że pojedyncze numery Biuletynu PKPG można nabywać w kioskach PPK „RUCH”, znajdujących się w niżej wymienionych urzędach, instytucjach itp.:

KC PZPR — Warszawa, Al. Stalina 9.
Sejm — Warszawa, ul. Wiejska 4/6/8.
PKPG — Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.
Min. Komunikacji, Warszawa, ul. Chałubińskiego 6.
Min. Górnictwa — Warszawa, ul. Krucza 36.
Bank Inwestycyjny — Warszawa, Al. Jerozolimskie 7.
Sądy — Warszawa, Al. Gen. Świerczewskiego.
Nacz. Organ. Techn. — Warszawa, ul. Czackiego 3/5.
Politechnika Warszawska — Warszawa, Pl. Jedności Robotniczej.
Dom Akademicki — Warszawa, Pl. Narutowicza.

oraz

Międzynar. Klub Prasy — Warszawa, Plac Unii
Międzynar. Klub Prasy — Warszawa, ul. Nowy Świat 17.
Międzynar. Klub Prasy — Warszawa-Zoliborz, Pl. Wilsona.

POLSKIE WYDAWNICTWA GOSPODARCZE

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwo Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46 w. 11.

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.
PRENUMERATĘ PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch”, Warszawa, ul. Srebrna 12.
Konto PKO I-15809.

Zamówienie PWG-TC₁ — P/C—96/52 z dnia 18.II.1952 r., podpisano do druku dn. 26.II.1952 r., druk ukończono 29.II.1952 r.
Nakład 14.945 + 55 egz. Papier druk. sat. kl. VII/A1/60 gr.

Cena numeru 1 zł 80 gr. Zam. 575. Druk „Dom Słowa Polskiego”, Warszawa, Plac Kazimierza Wielkiego. — 3-B-13430